

KNJIGA PROROKA JOILA

GLAVA 1

Rije~ Gospodnja koja do|e Joilu sinu Fatuilo-
vu.

1:2 ^ujte, starci; slu{ajte, svi stanovnici zemaljski; je li ovako {to bilo za va{ega vremena ili za vremena va{ih otaca?

1:3 Pripovijedajte to sinovima svojim, i sinovi va{i svojim sinovima, i njihovi sinovi potonjemu koljenu.

1:4 [to osta iza gusjenice izjede skakavac, i {to osta iza skakavca izjede hru{t, i {to osta iza hru{ta izjede crv.

1:5 Otrijeznite se, pijanice, i pla~ite; i ridajte svi koji pijete vino, za novijem vinom, jer se ote iz usta va{ih.

1:6 Jer do|e na zemlju moju silan narod i nebrogen; zubi su mu kao u lava i kutnjaci kao u lavice.

1:7 Potr vinovu lozu moju, i smokve moje poki-
da, sasvijem ih oguli i pobaca, te im se grane bijele.

1:8 Ridaj kao mladica opasana kostrije}u za mu-
`em mladosti svoje.

1:9 Nesta dara i naljeva iz doma Gospodnjega; tu`e sve{tenici, sluge Gospodnje.

1:10 Opustje polje, tu`i zemlje; jer je potvrveno
`ito, usahlo vino, nestalo ulja.

1:11 Stidite se ratari, ridajte vinogradari, p{enice radi i je~ma radi, jer propade `etva na njivi;

1:12 Loza posahnu i smokva uvenu; {ipak i palma i jabuka i sva drveta poljska posahnu{e, jer nesta radosti izme|u sinova ljudskih.

1:13 Opa{ite se i pla~ite sve{tenici; ridajte koji slu`ite oltaru, do|ite, no}ujte u kostrijeti, sluge Boga mojega; jer se unosi u dom Boga va{ega dar i naljev.

1:14 Naredite post, oglasite praznik, skupite starije{ine, sve stanovnike zemaljske, u dom Gospoda Boga svojega, i vapijte ka Gospodu:

1:15 Jaoh dana! jer je blizu dan Gospodnji, i do-
}i }e kao pogibao od svemogu}ega.

1:16 Nije li nestalo hrane ispred o~iju na{ih, radosti i veselja iz doma Boga na{ega?

1:17 Sjeme istruhnu pod grudama svojim, puste su `itnice, razvaljene spreme, jer posahnu `ito.

1:18 Kako uzdi{e stoka! kako su se smela govoda! jer nemaju pa{e; i ovce ginu.

1:19 K tebi, Gospode, vi~em, jer oganj sa`e`e pa{e u pustinji, i plamen popali sva drveta u polju.

1:20 I zvijerje poljsko pogleda za tobom, jer usahnu{e potoci vodeni i oganj sa`e`e pa{e u pustinji.

GLAVA 2

Trubite u trubu na Sionu, i vi~ite na svetoj gori mojoj, neka drk}u svi stanovnici zemaljski, jer ide dan Gospodnji, jer je blizu,

2:2 Dan, kada je mrak i tama, dan, kada je oblak i magla; kako se zora razastire povrh gora, tako ide narod velik i silan, kakoga nije bilo otkad je vijeka niti }e ga poslije kad biti od koljena do koljena.

2:3 Pred njim pro`dire oganj, a za njim pali plamen; zemlja je pred njim kao vrt Edemski, a za njim pustinja pusta, ni{ta ne}e ute}i od njega.

2:4 Na o~ima su kao konji i tr~a}e kao konjici.

2:5 Skaka}e povrh gora topo}u}i kao kola, pra-skaju}i kao plamen ognjeni koji sa`i`e strnjiku, kao silan narod spreman za boj.

2:6 Pred njim }e se prepadati narodi, svako }e li-ce pocrnjeti.

2:7 Oni }e tr~ati kao junaci, kao vojnici skaka}e na zid, i svaki }e i}i svojim putem, niti }e odstupati sa svoje staze.

2:8 I jedan drugoga ne}e tiskati, svaki }e i}i svo-jim putem, i na ma~eve naviru}i ne}e se raniti.

2:9 Po gradu }e hoditi, po zidovima }e tr~ati, u ku}e }e se peti, ulazi}e kroz prozore kao lupe`.

2:10 Pred njima }e se zemlja tresti, nebesa }e se pokolebati, sunce }e i mjesec pomrknuti i zvijezde }e ustegnuti svjetlost svoju.

2:11 A Gospod }e pustiti glas svoj pred vojskom svojom, jer }e oko njegov biti vrlo velik, jer }e biti silan onaj koji }e izvr{iti volju njegovu; jer }e dan Gospodnji biti velik i vrlo stra{an, i ko }e ga pod-nijeti?

2:12 Zato jo{ govori Gospod: obratite se k meni svijem srcem svojim i poste}i i pla~u}i i tu`e}i.

2:13 I razderite srca svoja a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodu Bogu svojemu, jer je milo-stiv i `alostiv, spor na gnjev i obilan milosr|em i kaje se oda zla.

2:14 Ko zna, ne}e li se povratiti i raskajati se, i ostaviti iza toga blagoslov, dar i naljev za Gospoda Boga va{ega.

2:15 Trubite u trubu na Sionu, naredite post, proglasite svetkovinu.

2:16 Saberite narod, osve{tajte sabor, skupite starce, saberite djecu i koja sisaju; `enik neka izide iz svoje klijeti i nevjesta iz lo`nice svoje.

2:17 Izme|u trijema i oltara neka pla~u sve{teni-ci, sluge Gospodnje, i neka reku: prosti, Gospode, narodu svojemu, i ne daj na{ljedstva svojega pod sramotu, da njim obladaju narodi; za{to da reku u narodima: gdje im je Bog?

2:18 I Gospod }e revnovati za zemlju svoju i po`ali}e narod svoj.

2:19 I Gospod }e odgovoriti i re}i }e svome na-rodu: evo, ja }u vam poslati `ita i vina i ulja, i bi-

}ete ga siti, i ne}u vas vi{e dati pod sramotu me|u narodima.

2:20 Jer }u udaljiti od vas sjeverca, i odagnati ga u zemlju suhu i pustu, prednju ~etu njegovu u isto~no more a zadnju u more zapadno, i podignu}e se smrad njegov, i trule` }e se njegov podignuti, po{-to u~ini velike stvari.

2:21 Ne boj se, zemljo, raduj se i veseli se, jer }e Gospod u~initi velike stvari.

2:22 Ne bojte se, zvijeri poljske; jer }e se zelejti pasi{ta u pustinji i drveta }e nositi rod svoj, smokva }e i loza vinova davati silu svoju.

2:23 I vi, sinovi Sionski, radujte se i veselite se u Gospodu Bogu svojem, jer }e vam dati da`d na vrijeme, i spusti}e vam da`d rani i pozni na vrije-me.

2:24 I gumna }e se napuniti `ita, a kace }e se preljevati vinom i uljem.

2:25 I naknadi}u vam godine koje izjede skaka-vac, hru{t i crv i gusjenica, velika vojska moja, ko-ju slah na vas.

2:26 I je}ete izobila, i bi}ete siti i hvali}ete ime Gospoda Boga svojega, koji u~ini s vama ~udesu, i narod moj ne}e se posramiti dovijeka.

2:27 I pozna}ete da sam ja usred Izrailja, i da sam ja Gospod Bog va{, i da nema drugoga, i na-rod moj ne}e se posramiti dovijeka.

2:28 I poslije }u izliti duh svoj na svako tijelo, i prorica}e sinovi va{i i k}eri va{e, starci }e va{i sa-njati sne, mladi}i }e va{i vi|ati utvare.

2:29 I na sluge }u i na slu{kinje u one dane izliti duh svoj;

2:30 I u~ini}u ~udesu na nebu i na zemlji, krv i oganj i pu{enje dima.

2:31 Sunce }e se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego do|e veliki i stra{ni dan Gospodnji.

2:32 I svaki koji prizove ime Gospodnje spa}e se; jer }e na gori Sionu i u Jerusalimu biti spasenje, kao {to je rekao Gospod, i u ostatku koji pozove Gospod.

GLAVA 3

Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad vratim roblje Judino i Jerusalijsko,

3:2 Sabra}u sve narode, i sve{ }u ih u dolinu Josafatovu, i ondje }u se suditi s njima za svoj narod i za na{ljedstvo svoje Izrailja, kojega rasija{e me|u narode i razdijeli{e zemlju moju;

3:3 I za moj narod baca{e `drijeb, i dava{e dijete za kurvu, i prodava{e djevojku za vino, te pi{e.

3:4 I {ta ho}ete vi sa mnom, Tire i Sidone, i svi krajevi Palestinski? ho}ete li da mi platite? i ho}ete li da mi vratite? Odmah }u vam bez oklijevanja platiti platu va{u na va{u glavu.

3:5 Jer uzeste srebro moje i zlato moje, i najljep{e zaklade moje unesoste u svoje crkve.

3:6 I sinove Judine i sinove Jerusalijske prodoste sinovima Gr~kim da biste ih otjerali daleko od me|e njihove.

3:7 Evo, ja }u ih dignuti s mjesta kuda ih prodoste, i plati}u vam platu va{u na va{u glavu.

3:8 I proda}u va{e sinove i va{e k}eri u ruke sinovima Judinijem, i oni }e ih prodati Savejcima u narod daljni, jer Gospod re~e.

3:9 Objavite ovo po narodima, oglasite rat, podignite junake neka do|u i idu svi vojnici.

3:10 Raskujte raonike svoje na ma~eve, i srpove svoje na koplja; ko je slab, neka re~e: junak sam.

3:11 Skupite se i hodite, svi narodi unaokolo, i saberite se! tamo svedi, Gospode, junake svoje.

3:12 Neka se podignu i do|u narodi u dolinu Josafatovu; jer }u ondje sjesti da sudim svijem narodima unaokolo.

3:13 Zamahnite srpom, jer je `etva uzrela; hodi-te, si|ite, jer je tijesak pun, kace se preljevaju; jer je zlo}a njihova velika.

3:14 Gomile, gomile u dolini sudskoj; jer je dan Gospodnji blizu u dolini sudskoj.

3:15 Sunce }e i mjesec pomrknuti, i zvijezde }e ustegnuti svoju svjetlost.

3:16 I Gospod }e riknuti sa Siona, i iz Jerusali-ma }e pustiti glas svoj, i zatre{ }e se nebo i zemlja;

ali }e Gospod biti uto~i{te svome narodu i krjepost sinovima Izrailjevijem.

3:17 I pozna}ete da sam ja Gospod Bog va{, koji nastavam u Sionu, u svetoj gori svojoj; i Jerusali-m }e biti svet, i tu|inci ne}e vi{e i}i po njemu.

3:18 I tada }e gore kapati slatkim vinom, i humovi }e se topiti od mlijeka, i svijem potocima Judinijem te}i }e voda, i iza}i }e izvor iz doma Gospodnjega i natopi}e dolinu Sitim.

3:19 Misir }e opustjeti, i Edomska }e biti pusta pustinja za nasilje u~injeno sinovima Judinijem, jer proli{e krv pravu u zemlji njihovoj.

3:20 A Juda }e stajati dovijeka i Jerusali-m od koljena do koljena.

3:21 I o~isti}u krv njihovu, koje ne o~istih; i Gospod }e nastavati u Sionu.